

kunde vi umuligt gennemføre det af Hensyn til dets finansielle Konsekvenser. Da vilde det blive saa umaadelig dyrt, at der ikke var Tale om, at det kunde gennemføres.

Dernæst vil jeg gøre den Bemærkning, at efter den højtærede Indenrigsministers Definition af Forsikring er hele vor Ulykkesforsikringsordning ikke nogen Forsikring, fordi de forsikrede intet som helst betaler dertil. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister kommer til at forlade den Definition og gaa over til min. Den er ogsaa bedre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: De Bemærkninger, som den højtærede Indenrigsminister baade ved Lovforslagets Fremsættelse og nu har fremsat om Aldersrentelovforslaget i Fjor, vilde jo kræve en længere Udvikling og flere Dokumenter paa Bordet, end der er Anledning til nu at forlange. Derfor er det rimeligt at vente med en Paavisning af, hvorpaa Indenrigsministerens Beregning af Tallene hviler, til Aldersrentelovforslaget fremkommer.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den Frem- og Tilbagebetaling fra Staten til Sygekasserne og fra Sygekasserne til Staten, som disse to Lovforslag etablerer, har den højtærede Indenrigsminister jo nu udtalt, at Grunden dertil er den, at man derigennem skal indskærpe, at der for det sociale Gode ydes en lille Betaling. Jeg maa formode, at den højtærede Indenrigsminister, for at dette skal blive rigtig tydeligt, vil finde det fornødent at udsende 3 Kr. pr. Medlem til hver Sygekasse direkte i Pengebrev eller pr. Postanvisning, for at disse kan oppebære det og derigennem vide, at det er hele Sygekassevæsenet, der faar det, og at Sygekasserne derefter atter indbetaler til Staten de 4,80 Kr. enten i Pengebrev eller pr. Postanvisning, for at Medlemmerne eller Sygekasserne kan vide, at de betaler noget for det sociale Gode. Naar man paa den Maade indskærper alle Betydningen, fordi man tror, at det ellers ikke vil gaa op for Medlemmerne, saa er der utvivlsomt een, som vil nyde Fordel deraf, nemlig Ministeren for Postvæsenet.

Indenrigsministeren (Sjurd Berg): Det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser finder jeg ikke nogen Anledning til at komme ind paa; vi har jo drøftet det Spørgsmaal før her i Salen, og jeg tror at kunne forsikre,

at alle andre end det ærede Medlem Hr. Rode er ganske paa det rene med, at der ligger noget positivt og værdifuldt deri, at de paagældende selv er med til at betale en Præmie.

Med Hensyn derimod til det ærede Medlem Hr. Gamborgs Udtalelse vil jeg sige, at den Opfattelse, det ærede Medlem fik af mine Udtalelser om Udgifterne vedrørende Aldersrenteforslaget, ikke er rigtig. Det, jeg sagde, var, at enten vilde man derefter have ydet de gamle betydeligt mindre, end de faktisk havde faaet i Aldersdomsunderstøttelse, eller ogsaa vilde Loven være blevet sprængt, og man maatte i al Almindelighed have anvendt Skøn. Det er ganske givet, at det sidste vilde være sket (Afbrydelse). Ja, naturligvis, siger det ærede Medlem, men dermed siger det ærede Medlem jo, at Loven faktisk ikke kunde bruges i den Skikkelse, hvori den var fremsat.

Trier: Det ærede Medlem Hr. Gamborg sagde, at han vilde fatte sig i Korthed, da de fleste Medlemmer vist efter at have hørt saa mange Ordførertaler havde Klarhed over, hvad Loven indeholdt. Jeg vil baade sige ja og nej dertil. Jeg gad vide, hvor mange Medlemmer der i Virkeligheden har Klarhed over, hvad der forsikres mod ved en Lov om Invalidforsikring. Hvad er Invaliditet? Det Spørgsmaal har været under stor Diskussion i Tyskland, hvor man fra 80'erne har haft en Invalidforsikring. Spørgsmaalet er hverken besvaret af Invaliditetskommissionen eller ved noget af de Forslag, der har foreligget siden. Spørgsmaalet i Tyskland har drejet sig om, hvorvidt Invaliditet betegner et rent sygeligt, et rent patologisk Forhold, eller hvorvidt der ogsaa ind i Begrebet Invaliditet gaar en hel Del sociale Momenter. Det er gjort gældende og med Styrke, at der er stor Forskel paa, om en Mand paa 30 Aar eller en paa 55 rammes af den samme patologiske Forandring; for den 55-aarige bliver Erhvervs- evnen meget mere forringet end for den 30-aarige, selv om de er ganske ens stillede med Hensyn til Arbejdsdygtighed, fordi den 55-aariges Mulighed for at skaffe sig Arbejde paa Arbejdsmarkedet bliver langt mindre, naar han er delvis Invalid, end den 30-aariges. Det, jeg vil spørge den højtærede Minister om, er, i hvilket Omfang der ved Bedømmelsen af, hvad der er Invaliditet, skal tages Hensyn til de sociale Momenter, til Muligheden af at faa Arbejde med den Del af Arbejdsdygtighed, den paagældende har beholdt. Hverken Lovfor-